

สุทธิพงศ์ บุญผดุง 2549: การบูรณาการทักษะการอ่านและการเขียนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
พื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียน และ
รูปแบบการเรียนต่างกัน ปรินญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) สาขาหลักสูตร
และการสอน ภาควิชาการศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์นายดา ปิณฑนานนท์,
Ph.D. 213 หน้า
ISBN 974-16-2707-6

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน
คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดรวบยอด
และทักษะการแก้ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานที่บูรณาการด้วยทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียน
แผนการเรียนต่างกัน และนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาทักษะการอ่าน และการเขียน
ที่มีผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานของนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน และนักเรียนที่มีรูปแบบการ
เรียนแตกต่างกัน และ 4) เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน และ
นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา ที่เรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 37 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
และนักเรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ จำนวน 42 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์มีรูปแบบการเรียนนักคิดดูซ้ำ
มากที่สุด รองลงมาคือ นักคิดปรับปรุง นักคิดเอกนัย และนักคิดอเนกนัย ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแผนการ
เรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษมีรูปแบบการเรียนนักคิดปรับปรุงมากที่สุด รองลงมาคือ นักคิดอเนกนัย นักคิด
เอกนัย และนักคิดดูซ้ำ ตามลำดับ 2) ผลการเรียนรู้ด้านความคิดรวบยอด และทักษะการแก้ปัญหของ
นักเรียนทั้งสองแผนการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ 3) การสอนเทคนิคการอ่านให้กับนักเรียน จะช่วยให้
นักเรียนสามารถที่จะศึกษาเรียนรู้เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างเป็นขั้นตอน สำหรับเทคนิคการอ่านที่สามารถ
นำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ เทคนิค Semantic
Feature Analysis เทคนิค SQ3R และเทคนิค Think-Pair- Share ส่วนเทคนิคการอ่านที่นำมาใช้แล้วไม่มี
ประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเท่าที่ควรได้แก่ เทคนิค INSERT และเทคนิค DR-TA นอกจากนี้ยัง
พบอีกว่าเทคนิคการอ่านเหมาะกับเนื้อหาคณิตศาสตร์ที่เป็นเรื่องราวให้อ่านมากกว่าเนื้อหาที่มีลักษณะเป็น
จำนวนอย่างเดียวอย่าง ส่วนการเขียนบันทึกการเรียนสามารถยกระดับความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนได้
4) เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี
ขึ้น ในขณะที่นักเรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ไม่เปลี่ยนแปลง